

Arrest

nr. 177 056 van 27 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN ELSLANDE en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische origine. U gaf aan een soennitische moslim te zijn, geboren op (...). U woonde gedurende uw gehele leven in al-Huriyah, sinds 2006 een overwegend sjjiitische wijk in Bagdad, Irak, samen met uw ouders, uw twee broers Y. (...) (O.V. (...); CGVS (...)) en M. (...), uw nonkel en uw tante, uw nicht H. (...) en uw drie neven, A. (...), H. (...) en H'. (...) (O.V. (...), CGVS (...)). U verklaarde dat u na het tweede middelbaar afgerond te hebben, samen met uw vader, uw twee broers M. (...) en Y. (...) en uw neef H'. (...) werkte in de supermarkt van uw vader.

Uw problemen begonnen op 15 april 2015. Kort na de middag, tussen 13 en 14 uur, kwam A. A. (...), de commandant van Asaeb Ahl Al-Haq (AAH) in de Huriyahwijk, naar het ouderlijk huis. Deze vertelde over de mededeling die al-Sistani, de religieuze leider van de sjieten in Irak, enkele dagen daarvoor had gedaan: er werd opgeroepen om mee te gaan strijden tegen de Islamitische Staat (IS). A. (...), vergezeld door twee andere personen, eiste van uw vader en uw nonkel, dat er één familielid zich opgaf voor de strijd. A. (...) zou binnen twee à drie dagen terugkomen om iemand van de familie op te halen. U werd pas 's avonds op de hoogte gesteld van dit bezoek, daar u samen met uw broer Y. (...) en uw neef H'. (...) in de supermarkt aan het werken was. Op het moment dat jullie in kennis werden gesteld, stelde H. (...), uw neef, zich vrijwillig kandidaat om mee te gaan vechten. Hij zei dat hij van plan was om enkele dagen mee te gaan vechten en dan te vluchten. De volgende dag, 16 april, kwam uw vader A. A. (...) tegen op straat, niet ver van de supermarkt van de familie. Deze vroeg aan uw vader of hij nog nieuws had, uw vader wist slechts te melden dat H. (...) zich kandidaat had gesteld. Op 18 april in de ochtend, tussen 9 en 10 uur kwamen er verschillende mannen, waaronder A. A. (...), in twee auto's naar het ouderlijk huis, ze bleven een tiental minuutjes daar, waarna ze H. (...) meenamen.

Op 25 april 2015, een week nadat H. (...) was vertrokken, sloeg het noodlot toe. Uw vader kreeg telefoon van A. A. (...), deze zei dat H. (...) gestorven was. Uw vader ging daarop samen met uw oom en A. (...) zelf naar het mortuarium om het lichaam van H. (...) op te halen. Ze vertrokken rond acht uur in de ochtend en kwamen rond elf uur terug naar huis. Daarna hebben uw vader, uw oom, A. (...) en uw neef H'. (...) het lichaam rondgedragen op de oprit en enkele woorden gebeden voor de overledene. Na een paar minuten was deze ceremonie over en werd er vertrokken naar de begraafplaats in Najaf. Uzelf, uw broer Y. (...) en uw neef H'. (...) bleven thuis, om samen met enkele leden van de AAH, de voorbereidingen te treffen voor de rouwperiode.

Enige tijd later, op 26 juni 2015 rond de middag, kwam A. A. (...) terug naar het huis van de familie. Hij had ditmaal twee personen bij zich en hij vroeg wederom dat een lid van de familie zich zou opgeven voor de strijd tegen IS. Hij wees hierbij resoluut naar u, naar uw broer Y. (...) en naar uw neef H'. (...). Uw vader discussieerde met A. (...) en haalde aan dat er nog steeds gerouwd werd om de dood van H'. (...). A. (...) gaf uw familie twee à drie dagen bedenktijd. Toen deze vertrok, nam uw vader de beslissing om de wijk te verlaten. H' (...) vertrok dan ook als eerste van de familie op 28 juni naar uw tante. De supermarkt ging op 26 juni niet meer open, alle goederen werden aan een groothandelaar verkocht op 27 juni en nog een dag later ook de inboedel, waaronder de ijskasten. Uw vader ontdekte op 29 juni een opschrift op de voorgevel van uw huis; 'bloedwraak' stond er geschreven, vermoedelijk aangebracht door A. A. (...). Op 1 juli 2015 vertrok ook de rest van de familie, in navolging van neef H'. (...), uit al-Huriyah naar het huis van uw tante in Al-Iskaan, een naburige wijk in Bagdad. U verbleef daar tot aan uw vertrek uit Irak op 6 juli. U vertrok samen met uw broer Y. (...) en uw neef H'. (...) per vliegtuig naar Turkije, waar jullie per boot konden doorreizen naar Griekenland. Vanuit Griekenland ging het over land verder richting België, alwaar jullie op 27 juli aankwamen en een dag later, op 28 juli 2015, een asielaanvraag indienden. Een paar dagen na jullie vertrek uit Bagdad, vluchtte ook uw broer M. (...) naar Turkije en vonden uw vader en uw oom een onderkomen in de buurt van het huis van uw tante in al-Iskaan, tot op heden verblijven zij nog steeds daar. Bij een terugkeer naar Irak vreest u ook verplicht te zullen worden om deel te nemen aan en te sneuvelen in de strijd tegen IS.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart; de woonstkaart van uw vader; een foto van het ouderlijk huis met het opschrift; de identiteitskaart van uw neef H. (...); de overlijdensakte van uw neef H. (...).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus IRAK Rekrutering door Popular Mobilizations Units / Al Hashd Al Shaabi, dd. 5 februari 2016) blijkt dat al Hashd al Shaabi – waar ook AAH bij hoort – door een actief rekruteringsbeleid tal van jongeren kan overtuigen om op vrijwillige basis deel te nemen aan de gewapende strijd tegen Islamitische Staat. Er wordt daarbij geen dwang uitgeoefend. De vrijwillige rekruten worden aangetrokken door het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die het lidmaatschap oplevert. De geraadpleegde bronnen zijn eensluidend in hun antwoord: Er vindt geen gedwongen rekrutering plaats door de milities van al Hashd al Shaabi. Uw vrees om verplicht te zullen worden om deel te nemen aan de strijd tegen IS, is dan ook slechts gebaseerd op een blote bewering.

Daarnaast dient erop gewezen dat de oproep van ayatollah al-Sistani aan Iraakse burgers om de wapens op te nemen om de opmars van IS te stuiten volgens informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dateert van 12 juni 2014 en niet van 15 april 2015, de dag waarop uw problemen zouden zijn begonnen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de vraag van AAH aan elke

familie om één of twee personen te laten deelnemen aan de strijd, rechtstreeks verband hield met de oproep van al-Sistani (CGVS 04/04/2016, p. 3-4). Bovendien legden u, uw broer Y. (...) en uw neef H'. (...) ook nog uiteenlopende verklaringen af over het moment van de oproep van de religieuze leider Al-Sistani om deel te nemen aan de heilige oorlog en om zo mee te gaan strijden tegen IS. Uw broer Y. (...) stelde dat op 15 april de oproep omstreeks 15u werd gedaan op de Irakese televisie door Sistani zelf (CGVS (...), 04/04/2016, p.4), uzelf verklaarde dat vertegenwoordigers van Sistani dit reeds gedaan zouden hebben een vijftal dagen voor 15 april (CGVS, 04/04/2016, p. 5), uw neef gaf dan weer aan dan Sistani de oproep deed op 15 april tijdens het middagebed in de moskee (CGVS (...), p. 21 en 25).

Deze vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ernstig op de helling.

Voorts dient vastgesteld te worden dat uw opeenvolgende verklaringen niet overeenstemmen. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u niet zeker wist of A. A. (...) nu op 15, 16 of op 18 april een eerste maal bij u thuis is geweest om te vragen of er iemand deel wou nemen aan de heilige oorlog en dat de oproep van Al-Sistani twee dagen voor het eerste bezoek van A. (...) plaatsvond (CGVS 03/03/2016, p. 15-16). Bovendien verklaarde u toen dat op 20 april H. (...) is meegegaan met de AAH (CGVS 03/03/2016, p.15). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-Generaal stelde u echter uitdrukkelijk dat A. (...) op 15 april langskwam en dat H. (...) op 18 april naar het slagveld is vertrokken (CGVS 04/04/2016, p. 3-4). Daarenboven gaf u aan dat de oproep van al-Sistani een vijftal dagen voor het bezoek van A.(...) plaatsvond (CGVS 04/04/2016, p. 5). Daarnaast gaf u in eerste instantie aan dat op 26 juni, tijdens zijn tweede bezoek aan uw familie, dat A. A. (...) alleen kwam (CGVS 03/03/2016, p. 16), daar waar u later stelt dat A. (...) op 26 juni vergezeld werd door een tweetal andere personen (CGVS 04/04/2016, p. 8). Deze inconsistenties tussen uw eigen verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarenboven zijn er ook talrijke tegenstrijdigheden op te merken tussen enerzijds uw verklaringen en anderzijds de verklaringen van uw broer Y. (...) en uw neef H'. (...). De gebeurtenissen die de kern uitmaken van jullie asielrelaas, zijn door eenieder van jullie op een verschillende manier weergegeven. Hierboven werd reeds op een eerste tegenstrijdigheid gewezen. Een tweede kerngebeurtenis betreft het eerste bezoek van A. A. (...), waarbij hij, gevolg gevend aan de oproep van Al-Sistani, eiste dat elke familie één of meerdere leden zou opgeven om mee te gaan strijden. Uw broer Y. (...) verklaarde dat A. (...) alleen naar uw ouderlijk huis kwam, dit rond 15u in de namiddag en dat hij een half uur aan de voordeur bleef praten met uw vader en uw oom. Tijdens die gebeurtenis zou iedereen van de familie aanwezig geweest zijn, behalve uw broer M. (...) die naar de universiteit was (CGVS (...), 04/04/2016, p. 5-6). Uw broer vertelde verder ook dat uw vader en uw oom bedenktijd vroegen en kregen. A. (...) kwam dan ook de volgende dag, we schrijven 16 april, terug naar jullie huis in de Huriyahwijk, ditmaal rond 11u in de ochtend. Iedereen van de familie was thuis en A. (...) bleef een tiental minuutjes praten, hij stelde jullie zelfs gerust. Uw familie gaf op dat moment aan dat H. (...) zich aanbood om mee te gaan vechten aan het front (CGVS (...), 04/04/2016, p. 6-7). Uzelf gaf een heel andere versie van deze gebeurtenis. U verklaarde dat A. (...) op de middag naar uw ouderlijk huis is gekomen, vergezeld van twee andere personen. Naar uw verklaringen zouden zowel u als uw broer Y. (...) en uw neef H'. (...) op dat moment in de supermarkt zijn geweest. Pas 's avonds, op het moment dat H. (...) zich aanbood om mee te gaan strijden, werden jullie van het bezoek van A.(...) op de hoogte gebracht (CGVS 04/04/2016, p. 5-7). U gaf ook aan dat A.(...) slechts toevallig op de hoogte is gebracht van het feit dat H. (...) mee zou gaan strijden, jullie kwamen hem tegen in de buurt van de supermarkt op 16 april. U verklaarde zelfs dat A.(...) tussen 15 en 18 april niet meer naar jullie ouderlijk huis is gekomen (CGVS 04/04/2016, p.6). Uw neef H'. (...) verklaarde op zijn beurt dan weer dat A.(...) al in de ochtend van 15 april naar het ouderlijk huis kwam samen met twee andere personen, dat hij samen met u en Y.(...) in de supermarkt was op dat moment en dat jullie tijdens de lunch op de hoogte werden gebracht van het bezoek van A.(...) (CGVS (...), p. 20-21). H'. (...) gaf ook aan dat H. (...) zich pas op 16 of op 17 april heeft aangeboden om mee te gaan strijden (CGVS (...), p.21).

Het derde tegenstrijdige element in jullie asielrelaas betreft de omschrijving van de gebeurtenissen op 25 april 2015, de dag waarop het lichaam van H. (...) teruggebracht werd naar het ouderlijk huis. Naar de verklaringen van uw broer Y.(...) werd uw oom opgebeld door een medewerker van het mortuarium met de mededeling dat het lichaam van H. (...) opgehaald mocht worden. Uw oom is dan samen met uw vader en uw neef A'. (...) naar het mortuarium vertrokken. Toen zij terugkwamen in de wijk werd dit opgemerkt door A.(...). Deze trossen een aantal auto's en militieleden op en deze stonden onmiddellijk allemaal voor het huis van de familie. Ze hebben de kist met daarin het stoffelijk overschot van H. (...) overgenomen en zijn er mee gaan rondrijden door de wijk, tezeldertijd hun wapens afvurend bij wijze van eresaluut. Direct daarna is de familie, samen met een aantal leden van de AAH naar Najaf vertrokken voor de begrafenis, Y.(...) bleef samen met uzelf en H'. (...) thuis om voorbereidingen voor de rouwdagen te treffen (CGVS (...), 04/04/2016, p. 7-9). Uzelf verklaarde dan weer dat uw vader op 25 april in de ochtend telefoon kreeg van A. A.(...), met de mededeling dat H. (...) gesneuveld was. Uw

vader is dan samen met uw oom en A.(...) naar het mortuarium vertrokken rond acht uur 's ochtends, waarna ze pas terugkwamen rond het middaggebed. Het lichaam was slechts vijf minuten aan het ouderlijk huis toen uw vader, uw oom, A.(...) en uw neef H'. (...) het stoffelijk overschot opgenomen hebben en enkele minuten hebben rondgedragen op de oprit, nabij de straat, waarna ze richting Najaf vertrokken voor de begrafenisplechtigheid. U verklaarde dat u samen met Y.(...) en H'. (...) thuis bent gebleven om samen met enkele militieleden van de AAH de voorbereidingen te treffen voor de rouwdagen (CGVS 04/04/2016, p. 6 en 7). Ook H'. (...) gaf een andere versie van deze gebeurtenis. Hij verklaarde dat de AAH op 25 april 's ochtends het lichaam van H. (...) kwam terugbrengen naar het ouderlijk huis. De leden van AAH bleven een half uur lang wat praten in de woning, waarna ze het huis verlieten. Even later is de familie, met uitzondering van jullie drie, vertrokken om het lichaam van H. (...) te gaan begraven in Najaf (CGVS (...), p. 22-24). De enige consistente elementen in dit gedeelte van jullie asielrelaas is het feit dat geen van jullie drie de begrafenisplechtigheid heeft bijgewoond en dat H. (...) begraven werd in Najaf. Niettegenstaande het feit dat zowel uzelf als uw broer en uw neef verklaren dat dat gebeurde op vraag van de milities (CGVS (...), 04/04/2016, p. 8; CGVS 04/04/2016, p. 6) of gewoon omdat het daar veilig was voor de familie (CGVS (...), p. 24), blijft het zeer bevreemdend dat een soennitische jongeman uit Bagdad zonder enige vorm van problemen kan en mag begraven worden in een sjiietisch bolwerk als Najaf.

Ten vierde kan er gesteld worden dat ook het tweede bezoek van A. A.(...) op 26 juni 2015 aan het ouderlijk huis niet op een consistente manier werd verhaald. Uw broer Y.(...) verklaarde dat A.(...), vergezeld door twee personen, rond 12u in de middag een uur lang in het salon van het huis heeft gezeten en dat iedereen van de familie aanwezig was, met uitzondering van uzelf, die boodschappen was gaan doen. Uw vader vroeg twee dagen bedenktijd en hoewel A.(...) zich niet aan deze uitspraak hield, ging hij hier onmiddellijk mee akkoord (CGVS (...), 04/04/2016, p. 9-10). U verklaarde echter dat u wel aanwezig was tijdens dit bezoek van A.(...) op 26 juni 2015, u stelde zelfs dat A.(...) expliciet naar jullie drie heeft gewezen, daar jullie de jongemannen van de familie zijn. Verder gaf u aan dat de discussie tussen A.(...) en de familie zich buiten aan de voordeur afspeelde (CGVS 04/04/2016, p. 8). Uw neef H'. (...) daarentegen verklaarde dat geen van jullie drie aanwezig was tijdens dat tweede bezoek van A. A.(...) aan het ouderlijk huis, jullie waren in de supermarkt aan het werken. Hij stelde dat jullie van dit bezoek pas op de hoogte zijn gebracht tijdens de lunch, waarna jullie het werk in de supermarkt hervat hebben (CGVS (...), p. 26 en 27).

De laatste grote inconsistenties tussen jullie verklaringen zijn terug te vinden in de beschrijving van de gebeurtenissen na dat tweede bezoek van A. A.(...). Enerzijds werd de sluiting van de winkel, met name de datum en de manier waarop door zowel uw broer Y.(...) (CGVS (...), 04/04/2016, p. 10 en 12) als door uzelf (CGVS 04/04/2016, p. 8-9) en uw neef H'. (...) (CGVS (...), p. 27-29) op een verschillende manier omschreven, en dit op een zeer warrige manier. Anderzijds stemmen ook jullie verklaringen over het vertrek uit al-Huriyah naar al-Iskaan, een naburige wijk in Bagdad, niet overeen. Uzelf en uw broer Y.(...) verklaarden dat H'. (...) op 28 of op 29 juni reeds is verhuisd naar uw tante Amel in al-Iskaan. De rest van de familie, waaronder dus ook uzelf en Y.(...), is hem gevolgd op 1 juli. Tot aan jullie vertrek op 6 juli zijn jullie in het huis van tante Amel gebleven. Pas enkele dagen na jullie vertrek uit Bagdad, hebben uw vader en uw nonkel een ander (huur)huis gevonden niet ver van het huis van uw tante (CGVS (...), 04/04/2016, p. 10 en 13; CGVS 04/04/2016, p. 8 en 10). H'. (...) verklaarde echter dat hijzelf samen met u en uw broer Y.(...) op 28 juni 2015 is vertrokken naar het huis van uw tante Amel in al-Iskaan. De rest van de familie sloot zich op 29 of op 30 juni bij jullie aan, waarna jullie met de familie een huurhuis vonden op een paar honderd meter van het huis van uw tante. H'. (...) verklaarde dat jullie verbleven in dat huurhuis tot de dag van jullie vertrek op 6 juli 2015 (CGVS (...), p. 5, 6, 28 en 30).

Gezien deze talrijke tegenstrijdigheden tussen het geheel aan verklaringen over dezelfde gebeurtenissen waar uzelf, uw broer Y.(...) en uw neef H'. (...) rechtstreeks bij betrokken zouden zijn geweest, waardoor er verwacht kan worden dat deze in hun geheel op een consistente wijze beschreven worden, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, en bij uitbreiding deze van Y.(...) en H'. (...), op een zeer ernstige wijze ondermijnd.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is,

en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van

diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te weerleggen. Uw identiteitsdocumenten tonen slechts uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet worden betwist. Daarnaast blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat valse documenten in Irak gemakkelijk bekomen kunnen worden en dat corruptie er welig tiert. Gelet op deze informatie en op de bedrieglijkheid van uw vluchtrelaas kan er geen enkele bewijswaarde gehecht worden aan de overlijdensakte van uw neef H. (...), waarvan u overigens slechts een kopie neerlegde. Bovendien, hoewel ten stelligste ontkend door uw broer Y.(...) (CGVS (...), 04/04/2016, p. 10) en uzelf (CGVS 04/04/2016, p. 11), kan de objectieve waarnemer zich niet van de indruk ontdoen dat de foto van het ouderlijk huis met daarop het opschrift 'bloedwraak' op de voorgevel, gemanipuleerd is en dat er gebruikt is gemaakt van bepaalde software om uw relaas letterlijk en figuurlijk in de verf te zetten. Om bewijskrachtig te zijn, dienen documenten tot slot een geloofwaardig en coherent vluchtrelaas te ondersteunen, quod non in casu.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 51/7 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht. In tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Waar verzoekende partij de schending inroept van de artikelen 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat zij niet aanvoert op welke manier deze artikels zouden zijn geschonden, terwijl vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormelde artikels zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Verzoekende partij oppert vooreerst dat er wel degelijk dwang uitgeoefend wordt bij de rekrutering door Al Hashd Al Shaabi. Het zijn de sjiieten die zich vrijwillig aansluiten bij Al Hashd Al Shaabi wegens maatschappelijk prestige en financiële voordelen, doch dit geldt niet voor soennieten. Soennieten worden gedwongen zich aan te sluiten bij Al Hashd Al Shaabi juist omwille van het feit dat ze soennieten zijn.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit de door verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegde “COI Focus” betreffende “Rekrutering door Popular Mobilization Units/al- Hashd al-Shaabi” van 5 februari 2016 (administratief dossier, stuk 13, landeninformatie, deel 3) blijkt dat nergens in de beschikbare mensenrechtenrapporten noch in de Iraakse of internationale pers enige melding gemaakt wordt van gedwongen rekrutering van soennitische moslims door Al Hashd Al Shaabi. Uit voormelde informatie blijkt dat er meer dan genoeg vrijwilligers zijn die zich willen aansluiten bij de sjiitische milities, waardoor er bij de sjiitische milities geen sprake is van gedwongen rekrutering en zij liever beroep doen op loyale en gemotiveerde rekruten. Verzoekende partij laat na andersluidende informatie aan te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend baseert niet correct is. Zij beperkt zich daarentegen tot de blote bewering dat soennieten wel degelijk gedwongen gerekruteerd worden door Al Hashd Al Shaabi.

2.2.5.1. In verband met de verschillende opmerkingen van verwerende partij betreffende de verklaringen van verzoekende partij, haar broer en haar neef over het moment van de oproep van de religieuze leider al-Sistani, meent verzoekende partij dat de tolk een fout maakte en stelt zij dat haar problemen in 2014 gestart zijn toen IS naar Irak kwam en dat in 2015 al-Sistani een oproep deed om te vechten tegen IS. Verder benadrukt verzoekende partij dat zij en haar broer beiden verklaarden dat deze oproep plaatsvond in april. Het uur konden zij zich evenwel niet meer herinneren. Verder legt verzoekende partij uit dat zij en haar broer de oproep van al-Sistani zowel op televisie als live bij de moskee hebben gezien.

2.2.5.2. Wat betreft de bemerking van verzoekende partij dat haar problemen in 2014 gestart zijn toen IS naar Irak kwam en dat in 2015 al-Sistani een oproep deed om te vechten tegen IS, wijst de Raad er vooreerst op dat uit de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 13, landeninformatie, deel 3) blijkt dat de oproep van ayatollah al-Sistani aan Iraakse burgers om de wapens op te nemen om de opmars van IS te stuiten dateert van 12 juni 2014 en niet van 15 april 2015, de dag waarop de problemen van verzoekende partij zouden zijn begonnen. Zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal gaf verzoekende partij herhaaldelijk aan dat zij ten gevolge van de oproep van al-Sistani sinds 15 april 2015 problemen kende (administratief dossier, stuk 9, vragenlijst CGVS, vraag 3.5; administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 03/03/2016, p. 4, 15-16; administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/04/2016, p. 3-5). Dat haar verklaringen verkeerd zouden zijn vertaald door de aanwezige tolk, toont verzoekende partij geenszins *in concreto* aan. Bovendien herhaalt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat de oproep van al-Sistani van 2015 dateert, hetgeen niet strookt met de informatie in het administratief dossier. Deze vaststelling ondermijnt dan ook reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielaanvraag.

Verder stelt de Raad vast dat verwerende partij in de bestreden beslissing opmerkt dat de broer van verzoekende partij stelde dat op 15 april de oproep omstreeks 15u werd gedaan op de Iraakse televisie door al-Sistani zelf, terwijl verzoekende partij verklaarde dat vertegenwoordigers van al-Sistani dit reeds

gedaan zouden hebben een vijftal dagen voor 15 april. De neef van verzoekende partij gaf dan weer aan dat al-Sistani de oproep deed op 15 april tijdens het middaggebed – tussen 12 en 1 uur 's middags (administratief dossier, stuk 13, landeninformatie, deel 6, gehoorverslag CGVS neef d.d. 04/03/2016, p. 25) – in de moskee. Hun verklaringen over het moment van de oproep van al-Sistani zijn dan ook duidelijk tegenstrijdig. Deze tegenstrijdigheden worden geenszins weerlegd door de opmerking dat zij allen verklaard hebben dat de oproep in april plaatsvond. Immers kan van hen verwacht worden dat zij eenduidige verklaringen zouden kunnen afleggen omtrent de precieze datum van deze oproep, die immers de aanleiding vormde van hun problemen. Ook de opmerking dat zij en haar broer de oproep van al-Sistani zowel op televisie als live bij de moskee hebben gezien heft geenszins de tegenstrijdigheden in hun verklaringen over het moment waarop de oproep zou plaatsgevonden hebben op.

2.2.6.1. Aangaande de talrijke door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden tussen het geheel aan verklaringen van verzoekende partij, haar broer Y. en haar neef H., meent verzoekende partij opnieuw dat de tolk foutief vertaald heeft. Vervolgens geeft zij in haar verzoekschrift volgende uiteenzetting van de feiten: *“De bedreigingen vonden plaats op 15 april 2015 door A. A. (...). De bedreiging vond thuis plaats en zowel verzoeker als Y. (...) waren aanwezig. A. A. (...) was vergezeld van twee personen. M. (...) bevond zich inderdaad op de universiteit. Tijdens het tweede bezoek van A. A. (...) op 26-06-2015 waren verzoeker en Y. (...) thuis. De discussie speelde zich buiten af voor de voordeur van het ouderlijk huis. Verzoeker en Y. (...) zijn op 1 juli naar hun tante vertrokken naar Al-Iskaan. Ze hebben daar verbleven tot 6 juli. H'. (...) is vertrokken naar Al-Iskaan op 28 juni 2015. De winkel werd inderdaad gesloten. (...) Vader (...), de oom van verzoeker en A. (...) waren aanwezig toen het stoffelijk overschot van H. werd gebracht.”* Verder bemerkt verzoekende partij nog dat haar broer Y. nerveus was tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal.

2.2.6.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij wederom nalaat *in concreto* aan te tonen dat haar verklaringen en/of de verklaringen van haar broer en neef verkeerd vertaald werden door de tolk. Overigens bestaat, hoewel het gehoorverslag van de commissaris-generaal geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, een vermoeden van wettigheid tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (RvS 15 februari 2007, nr. 167.854). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de asielzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. In beide verslagen van de gehoren op het Commissariaat-generaal van 3 maart 2016 en 4 april 2016 werd duidelijk aangekruist dat betrokkene de aanwezige tolk begrijpt en hem werd duidelijk gemaakt dat eventuele problemen dienaangaande moeten worden gemeld. Weliswaar was er tijdens haar tweede gehoor een misverstand bij de vertaling door de tolk, doch kon verzoekende partij dit aan het einde van haar gehoor ophelderen en verklaarde zij verder de tolk goed begrepen te hebben (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/04/2016, p. 12-13). Verzoekende partij zet bovendien op geen enkele wijze in haar verzoekschrift concreet uiteen welke verklaringen verkeerd vertaald werden en hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversaties op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven. Dienvolgens is haar argument met betrekking tot de vertaling geenszins van aard om de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen.

Wat betreft de in het verzoekschrift gegeven uiteenzetting van de feiten, meent de Raad dat verzoekende partij niet zonder meer kan verwijzen naar één versie van de door haar, door haar broer en door haar neef uiteengezette feiten teneinde de talrijke tegenstrijdigheden in hun verklaringen over het eerste bezoek van A. aan hun huis, de gebeurtenissen op 25 april 2015, de dag waarop het lichaam van H. teruggebracht werd naar het ouderlijk huis, het tweede bezoek van A. op 26 juni 2015 en de gebeurtenissen na dit tweede bezoek van A., te weerleggen. Daar anders over oordelen zou ertoe leiden dat elke opeenvolging van gehoren, teneinde een precieze inschatting te kunnen maken van de ernst van de aangehaalde vrees voor vervolging of het reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig zou worden.

Ten slotte is de Raad van oordeel dat de opmerking dat haar broer nerveus was tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal niet kan volstaan ter vergoelijking van de talrijke tegenstrijdigheden in hun verklaringen. De Raad wijst er immers op dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit de asielzoeker niet ontslaat van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Dat haar broer nerveus was tijdens diens gehoor

doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

2.2.7. Aangaande het argument van verzoekende partij en het door haar aangebrachte internetartikel (bijlage 4 van het verzoekschrift) betreffende de motivering van verwerende partij dat het zeer bevreemdend is dat een soennitische jongeman uit Bagdad zonder enige vorm van problemen kan en mag begraven worden in een sjiitisch bolwerk als Najaf, wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij onderstreept dat zij verschillende gecertificeerde juridische documenten neerlegt, dat de persoon hierin vermeld wel degelijk verzoekende partij betreft en dat de door haar aangebrachte documenten geenszins vals zijn, is het vooreerst niet duidelijk voor de Raad naar welke "*gecertificeerde juridische documenten*" verzoekende partij verwijst. In zoverre zij desbetreffend haar identiteitsdocumenten bedoelt, bemerkt de Raad dat nergens in de bestreden beslissing beweerd wordt dat deze documenten vals zouden zijn, doch stelt verwerende partij terecht vast dat deze documenten slechts haar identiteit en nationaliteit aantonen, dewelke niet worden betwist. In zoverre verzoekende partij doelt op de door haar aangebrachte overlijdensakte van haar neef H., meent de Raad dat verwerende partij terecht motiveert dat, gelet op het feit dat uit de beschikbare informatie blijkt dat valse documenten in Irak gemakkelijk bekomen kunnen worden en dat corruptie er welig tiert, op de bedrieglijkheid van het vluchtrelaas van verzoekende partij en op het gegeven dat zij slechts een kopie neerlegde, er geen enkele bewijswaarde gehecht kan worden aan de overlijdensakte van haar neef H.. Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift de kopie van de overlijdensakte van H. d.d. 25 april 2015 voegt (bijlage 11), hierbij opmerkend dat in Irak nabestaanden geen originele overlijdensakte van een overleden familielid krijgen en dat het origineel zich in het Al-Tb al-Aadly ziekenhuis bevindt, wijst de Raad er evenwel op dat het louter opnieuw bijbrengen van een reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegd stuk geen weerlegging uitmaakt van de desbetreffende motivering van verwerende partij waarbij deze kopie van de overlijdensakte van H. duidelijk in overweging werd genomen.

2.2.9. Wat betreft de als bijlage bij haar verzoekschrift gevoegde foto van haar huis (bijlage 10), bemerkt de Raad vooreerst dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Bovendien kan aan privé-foto's hoe dan ook geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Dit geldt des te meer nu het op de muur aangebrachte opschrift op deze foto niet hetzelfde is als het opschrift op de eerder door haar aangebrachte foto (administratief dossier, stuk 12, documenten, nr. 5) – waarvan verwerende partij terecht opmerkt dat deze gemanipuleerd lijkt te zijn – terwijl het nochtans wel een foto van dezelfde muur betreft. Hierdoor wordt de bewijswaarde van de door verzoekende partij bijgebrachte foto's nog verder ondergraven.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij nog benadrukt dat soennitische burgers in Bagdad een groter risico lopen om het slachtoffer te worden van geweld vanwege de sjiitische milities en desbetreffend verwijst naar verschillende internetartikels die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlagen 5, 8 en 9 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad evenwel dat, hoewel verzoekende partij kan worden bijgetreden dat soennieten aldaar een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, zij niet aantoonen en uit de informatie in het administratief dossier evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat zij, louter ingevolge het gegeven dat zij soenniet is en ingevolge een aanwezigheid in Bagdad, zou dreigen te worden vervolgd of geviseerd. Dit geldt des te meer nu aan het door haar voorgehouden asielrelaas – zij houdt voor problemen gekend te hebben met een sjiitische militie – geen enkel geloof kan worden gehecht.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden

gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 13, landeninformatie, deel 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. Het is voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Verzoekende partij tracht te laten uitschijnen dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de voormelde criteria. Uit de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (administratief dossier, stuk 13, landeninformatie, deel 1) en de recentere informatie die door verwerende partij per aanvullende nota werd neergelegd, met name de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016, de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016 en het rapport "Musings on Iraq – Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van 16 augustus 2016, blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in

Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakzen en de Bagdadi's zelf

van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad (zie document “*Irak – Vrijwillige terugkeer*” van 24 juni 2016 dat door verwerende partij per aanvullende nota werd neergelegd).

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door verzoekende partij aangehaalde cijfers en informatie – verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar verschillende (zware) aanslagen en andere geweldfeiten in Bagdad waarbij zij opmerkt dat hierbij veel burgerslachtoffers vielen en voegt desbetreffend als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende internetartikels (bijlagen 5, 7 en 9) – zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Immers, dat zich in Bagdad nog terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande niet betwist. Het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze dient te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde.

Wat betreft het vonnis nr. AWB16/3628 van de Nederlandse rechtbank Den Haag van 29 maart 2016 dat verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 6), is de Raad van oordeel dat de verwijzing naar dit vonnis niet dienstig is daar in deze zaak bij de Nederlandse rechtbank Den Haag het concept van intern vestigingsalternatief werd toegepast, hetgeen *in casu* niet het geval is.

Ook de verwijzing van verzoekende partij naar het arrest nr. 165 615 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is *in casu* niet dienstig. Immers is voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad niet gesteund op de informatie waarvan sprake is in voormeld arrest, doch wel op een veelheid aan recentere informatie. De Raad wijst er verder nog op dat arresten van de Raad geen precedentwaarde hebben en dat elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht.

Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij, louter omwille van het gegeven dat zij soenniet is, in Bagdad een reëel risico zou lopen op ernstige schade louter omwille van haar aanwezigheid.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een geïnventariseerde bundel stukken neerlegt, stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, tweede lid van de vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.14. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT